

Βάσει ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΥΛΛΟ 3

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2001

ΥΠ'ΟΘΕΣΗ ΑΒΡΑΑΜ ΛΕΣΠΕΡΟΓΛΟΥ

Μια παλιά σκευωρία με αναδρομική ισχύ

Η εξάπλωση του δυτικού πολιτισμού και η επικράτηση της ιδέας της παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου σαν το μοναδικό πρόταγμα για το μέλλον του πλανήτη, είναι τα κυρίαρχα φαινόμενα της εποχής μας, που σκιάζουν τα δεδομένα του παλιότερου κόσμου και δημιουργούν νέα, στα οποία άπαντες οφείλουν να προσαρμοστούν.

Η εναγώνια προσπάθεια της Ελλάδας να ενταχθεί πλήρως σ' αυτό το κυρίαρχο σύστημα έχει να κάνει με τη διατήρηση της ψευδαίσθησης μιας ισχύος για τους τοπικούς άρχοντες, προσφέρει ένα αμφίβολο αίσθημα ασφάλειας και προϋποθέτει την πλήρη εναρμόνιση της ελληνικής πραγματικότητας με τα κυρίαρχα συμφέροντα.

Οι τοπικοί κυβερνώντες είναι αρκετά υποτακτικοί προς τους υπερατλαντικούς διευθυντές τους ώστε να προωθούν όλες τις απαιτούμενες ρυθμίσεις και αρκετά σκληροί προς την κοινωνία ώστε αφού τις επιβάλλουν να τις διατηρήσουν με κάθε κόστος. Εδώ, η σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική που προωθείται παγκοσμίως εφαρμόζεται υπό το προσωπείο του εκσυγχρονισμού και, καθόλου πρωτότυπα, βάζει στο στόχαστρο κεκτημένα ατομικά και εργασιακά δικαιώματα, καταρρακώνει την όποια παιδεία και περίθαλψη, διογκώνει την κοινωνική αβεβαιότητα και εντείνει την καταστολή των αντιδράσεων.

Πολυπόθητη η επιβράβευση για την “εκσυγχρονιστική

επιτυχία”, έρχεται με την ανάθεση της διοργάνωσης της Ολυμπιάδας, που όμως αντί για δώρο μοιάζει περισσότερο με καρότο, που συνοδεύεται από το αναπόφευκτο μαστίγιο. Μια αθλητική διοργάνωση αξίας εκατομμυρίων δολларίων, πεδίο διαφημιστικής προβολής και επενδύσεων, που έρχεται στη γενέτειρά της όχι για να αποδώσει κλάδον ελαίας αλλά υπεράριθμες δυνάμεις καταστολής. Ως κατ’ ευφημισμόν ιδανικό της ανθρωπότητας, έχει χρησιμοποιηθεί με τα ίδια αποτελέσματα σε όλες τις χώρες που την διοργάνωσαν, προσφέροντας κάτι περισσότερο από “άρτο” στους διοργανωτές - χορηγούς - προμηθευτές της και ακριβοπληρωμένο “θέαμα” στους υπόλοιπους, που πέρα από υπερόγκους φόρους, πληρώνουν αυτή τη διοργάνωση με την καταστροφή του περιβάλλοντος σε πολλές περιπτώσεις, ακόμη και με την περιστολή των ελευθεριών τους.

Έτσι ακριβώς συμβαίνει και στην τυχερή επιλαχούσα Ελλάδα, όπου η αστυνομοκρατία επιβάλλεται και η προώθηση αυστηρότερης νομοθεσίας επιθυμείται, προκειμένου να “διεξαχθούν ομαλά οι αγώνες” και βέβαια να στραφεί το κόκκινο χαλί στους πολυεθνικούς “χορηγούς” (τύπου Mc Donald’s), όχι τόσο της Ολυμπιάδας όσο του παρανοϊκού πλούτου, της εκμετάλλευσης και της βίας.

Ταξιδιωτικές οδηγίες, αυστηρές συστάσεις και η απαραίτητη εγχώρια υστερία, επιστρατεύονται για την επίτευξη του στόχου. Αμερικανοί και άγγλοι πράκτορες μόλιμα εγκατεστημένοι στη χώρα, “βοηθούν” με ανεξакρίβτους τρόπους τους τοπικούς διωκτικούς μηχανισμούς στο πολυετές σήριαλ των “προσπαθειών για την εξάρθρωση της τρομοκρατίας”.

Τηλεοπτικές εκκλήσεις για βοήθεια με αποδέκτη την κοινωνία και τρομολάγνοι δημοσιογράφοι καλλιεργούν τις ανάλογες εντυπώσεις και προωθούν το κλίμα που θα επιτρέψει την υλοποίηση των από καιρό τώρα συζητούμενων νομοθετικών αλλαγών.

Η πίεση για την επίδειξη “αντιτρομοκρατικού έργου” είναι συνεχής και προφανέστατη.

Η ιστορία

Μέσα σ’ αυτό το κλίμα ορίζεται λοιπόν το εφετείο του Αβραάμ Λεσπέρογλου για απόπειρα διάρρηξης και απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά αστυφύλακα. **Η σύλληψή του το Δεκέμβρη του 1999 αποτελεί κατά τις ελληνικές αρχές τη μεγαλύτερη ίσως επιτυχία τους, μια και ο για 18 ολόκληρα χρόνια καταζητούμενος Λεσπέρογλου είχε (μετά το φιάσκο της υπόθεσης Μπαλάφα που πρώτος κατείχε τον τίτλο) αναχθεί στον υπ’ αριθμόν 1 τρομοκράτη.** Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

••• Όλα αρχίζουν στις **24-10-82**, όπου η απόπειρα 3 ατόμων να διαρρήξουν ένα οδοντιατρείο στη οδό Κωλέττη (Εξάρχεια) καταλήγει στον τραυματισμό του αστυφύλακα Ψαρουδάκη και στη σύλληψη των δύο από τα τρία άτομα. Ο Α. Λεσπέρογλου κατηγορήθηκε ότι ήταν ο τρίτος που διέφυγε και στις 12 Οκτωβρίου του 2000 καταδικάστηκε σε 17 χρόνια φυλάκιση. Το εφετείο της υπόθεσης ορίστηκε για τις 23 Μαρτίου του 2001.

••• Στις **1-4-85**, εκτελείται έξω από το σπίτι του ο εισαγγελέας Θεοφανόπουλος. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση “Αντικρατική Πάλη”.

Ο Α. Λεσπέρογλου θεωρείται από την αστυνομία σαν ο ένας από τους δύο δράστες. Για την ίδια υπόθεση κατηγορήθηκε και αθώωθηκε ο Γιώργος Μπαλάφας.

••• Στις **6-5-85**, η ληστεία που διαπράττεται σε χρηματοποστολή από το Super Market “Σκλαβενίτη”, έχει σαν αποτέλεσμα να σκοτωθούν οι δύο συνοδοί της χρηματοποστολής Γ. Πανταζόπουλος και Μ. Τιμπούρης. Ο Λεσπέρογλου θεωρείται από την αστυνομία σαν ένας από τους δράστες. Για την ίδια υπόθεση κατηγορήθηκε και αθώωθηκε ο Γιώργος Μπαλάφας.

••• Στις **15-5-85**, τρεις αστυνομικοί που παρακολουθούσαν μια κλεμμένη μοτοσυκλέτα στου Γκούζη ανταλλάσσουν πυροβολισμούς με τα δύο άτομα που προσπάθησαν να πάρουν τη μοτοσυκλέτα. Οι τρεις αστυνομικοί και ο ένας από τους δύο εμπλεκόμενους Χρήστος Τσουτσουβής πέφτουν νεκροί. Κατά την αστυνομία, ο Α. Λεσπέρογλου ήταν το άτομο που διέφυγε. Για την ίδια υπόθεση κατηγορήθηκε και αθώωθηκε ο Γιώργος Μπαλάφας.

Τα γεγονότα αυτά συμβαίνουν την εποχή που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υπογράφει και συμμετέχει πλήρως στη συνθήκη ΤREVΙ, το διακρατικό όργανο που δημιουργήθηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο εκείνη την εποχή για την αναχαίτιση του νέου “εσωτερικού εχθρού” της κοινωνικής βίας, του ριζοσπαστισμού και της “τρομοκρατίας”. Έτσι, **επιδιώκοντας να προσαρμόσει τους κατασταλτικούς μηχανισμούς στις επιταγές της συνθήκης και προσπαθώντας να αντιστρέψει το δυσμενές κλίμα, αποφασίζει να επιδείξει πάσει θυσία αντιτρομοκρατικό έργο.** Παρουσιάζει λοιπόν τον Γ. Μπαλάφα και τον Α. Λεσπέρογλου σαν συνεργάτες (παρόλο που και οι δύο έχουν κατηγορηματικά αρνηθεί ότι γνωρίζονται), μέλη της Αντικρατικής Πάλης.

Ο Μπαλάφας, γνωστός για τη δράση του στον αντιεξουσιαστικό χώρο και συγγενής του νεκρού Τσουτσουβή ήταν εύκολος στόχος για τους διωκτικούς μηχανισμούς. Το ίδιο και ο Λεσπέρογλου, δραστήριος αγωνιστής και φυγόδικος από το 1982.

Η υπόθεση στήθηκε γρήγορα, με πληθώρα κατασκευασμένων στοιχείων και “μαρτυριών”. Όσον αφορά το Γιώργο Μπαλάφα βέβαια, το φαιδρό κατηγορητήριο κατέρρευσε μετά από μαραθώνιο δικών. Οι αλληπάλληλες αθωώσεις του και η πανηγυρική κατάδειξη της σκευωρίας ήταν σκληρό χτύπημα για τις διωκτικές αρχές, οι οποίες αφού τον βάπτισαν “No 1 τρομοκράτη” αναγκάστηκαν να τον αφήσουν ελεύθερο παρά τις αποδοκιμαστικές κραυγές των αμερικανών. Έτσι ο τίτλος πέρασε στον καταζητούμενο Λεσπέρογλου.

Οι παλαιστίνιοι, η φυγοδικία, η σκευωρία

Η διαδοχική χρησιμοποίηση των δύο αγωνιστών ως δημόσιος κίνδυνος είχε προφανή στόχο όπως και ο Α. Λεσπέρογλου τονίζει *“τον εκφοβισμό πολιτικών χώρων, ομάδων ή ατόμων που ξεπερνούσαν τα όρια του πολιτικού παιχνιδιού, για να αποπροσανατολίζεται η κοινή γνώμη από τα πραγματικά της προβλήματα και να εθίζεται στον κρατικό αυταρχισμό”*.

Ο Α. Λεσπέρογλου αρνείται την ενοχή του για όλες τις υποθέσεις που κατηγορείται.

Για την εμπλοκή του στην απόπειρα διάρρηξης του οδοντιατρείου της οδού Κωλέττη και τον τραυματισμό του Ψαρουδάκη, υπόθεση στην οποία οφείλεται η φυγοδικία του, εξηγεί ότι είναι αποτέλεσμα της στενής σχέσης που είχε αναπτύξει με Παλαιστίνιους στα τέλη της δεκαετίας του ‘70, όταν το Παλαιστινιακό κίνημα είχε μεγάλη αίγλη και βρισκόταν στην πρωτοπορία του παγκόσμιου κινήματος. Η αλληλεγγύη και η ταύτιση που ένιωθε με τον αγώνα για την ελεύθερη Παλαιστίνη τον έκανε να βοηθήσει κάποιους από αυτούς δίνοντάς τους τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν και το όνομά του.

Όπως λέει όμως, στην προκειμένη περίπτωση διαψεύστηκε, γιατί ούτε αυτό που νόμιζε έκαναν, ούτε στη συνέχεια φρόντισαν να αποκαταστήσουν την αλήθεια σε σχέση με το όνομά του.

Ο ίδιος αιφνιδιάστηκε όταν έμαθε ότι καταζητείται γι’ αυτή την υπόθεση, όμως αν και ήταν αντίθετος με τα όσα έγιναν προτίμησε να σιωπήσει. και αυτό γιατί ήθελε να αποτρέψει ένα πιθανό κυνήγι μαγισσών εναντίον και άλλων παλαιστίνιων αγωνιστών. Έτσι προτίμησε να μην παρουσιαστεί για να ξεκαθαρίσει τη θέση του.

Δεκαοκτώ χρόνια μετά, δηλώνει πως δεν είναι σίγουρος ότι επέλεξε τη σωστή στάση σε ότι αφορά το άτομό του, αλλά είναι βέβαιος ότι με αυτή τη στάση προστάτεψε πολλούς παλαιστίνιους συντρόφους και υπήρξε συνεπής στη σχέση του μαζί τους. Η εμπλοκή του στις υποθέσεις Θεοφανόπουλου - Σκλαβενίτη - Γκούζη οφείλεται κατά πολύ σ’ αυτή του τη φυγοδικία, η οποία τον κατέστησε εύκολο στόχο για τις διωκτικές αρχές. Η υπόθεση Κωλέττη χρησιμοποιήθηκε από την αστυνομία σε συνδυασμό με κάποιες “ομολογίες” για να σχεδιαστεί εν ψυχρώ η ανάμιξη του σ’ αυτές τις υποθέσεις και να κατασκευαστεί ένα 100% ψευδές κατηγορητήριο.

Η έκδοση εντάλματος εναντίον του για τις παραπάνω υποθέσεις τον έκανε να εγκαταλείψει οριστικά κάθε σκέψη να εμφανιστεί και να ξεκαθαρίσει τη θέση του, μια και όπως λέει, αυτό πλέον δεν θα είχε κανένα νόημα, γιατί δεν πιστεύει ότι η δικαιοσύνη είναι αδέσκατη και δεν θεωρεί ότι τα δικαστήρια είναι ο κατάλληλος χώρος για να υπερασπιστεί κάποιος τις ιδέες του και τις επιλογές της ζωής του.

Και βέβαια, τουλάχιστον το τρανταχτό παράδειγμα της πολύχρονης ταλαιπωρίας του Γιώργου Μπαλάφα, αλλά και άλλων κατά καιρούς “συνήθων υπόπτων” τον δικαιώνει!

••• Η 17χρονη φυγοδικία του Α. Λεσπέρογλου τερματίζεται στις 23 Δεκέμβρη του 1999, όταν συλλαμβάνεται στο ελληνικό αεροδρόμιο σε μια προσπάθειά του να μπει στη χώρα. Οι αμερικανοί πράκτορες είχαν ενεργό ανάμειξη στη σύλληψή του, αποδεικνύοντας στην πράξη την αποτελεσματικότητα της περίφημης ελληνοαμερικανικής συμφωνίας. Οι πιέσεις των αμερικανών στα “θέματα τρομοκρατίας” δεν εξαντλούνται στα “ήμιεπίσημα” χαρακτήρα δημοσιεύματα, ούτε και στις δηλώσεις αμερικανών αξιωματούχων ή στις εκθέσεις του State Department, όπου η Ελλάδα μετατρέπεται σε χώρα - παράδεισο των τρομοκρατών και η “ασφαλής” διεξαγωγή της Ολυμπιάδας γίνεται αμφίβολη. Προκειμένου να προστατέψουν και να προωθήσουν τα συμφέροντά τους τα οποία φυσικά βάλονται από την έξαρση του αντιαμερικανισμού στην Ελλάδα, επιχειρούν να εθίσουν την ελληνική κοινωνία στην καθεστωτική αντίληψη περί πάταξης της τρομοκρατίας, στοχεύοντας ξεκάθαρα στη σκλήρυνση του νομοθετικού πλαισίου, στην επιβολή της μηδενικής ανοχής των δικωτικών μηχανισμών (των οποίων την καθοδήγηση έχουν αναλάβει παρά με τους αντίστοιχους βρετανούς πράκτορες), **μεθοδεύοντας συλλήψεις αγωνιστών και ασκώντας ασφυκτικές πιέσεις για την παραδειγματική τους καταδίκη.**

Η ελληνική κυβέρνηση, προκειμένου να αποκαταστήσει το καλό κλίμα ανάμεσα σε διευθυντή και υπάλληλο και (εν όψει Ολυμπιάδας και σκληρών αντικοινωνικών επιλογών) να αποστείλει προς όλες τις κατευθύνσεις το μήνυμα ότι καμία αντίδραση στις επιλογές της δεν πρόκειται να γίνει ανεκτή, συμμορφώνεται πλήρως με τις υπερατλαντικές πιέσεις.

“Αφού παρά τη θέλησή μου βρέθηκα στην παρανομία και τώρα, πάλι παρά τη θέλησή μου θα βρεθώ ενώπιον του νόμου, δεν σκοπεύω να χαρίσω τίποτα και σε κανέναν. Ούτε τη διαδρομή μου, ούτε τις ιδέες μου ούτε το χρόνο μου”

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 18, Τ.Κ. 546 35, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ, Τ.Θ. 50067,
Τ.Κ. 54 013 • ΤΗΛ.: 261.290, e-mail: optima@magnet.gr

Το “ΒΑΣΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ”
θα το βρείτε στα παρακάτω σημεία:

Βιβλιοπωλεία:
ΚΕΝΤΡΙ, ΒΙΒΛΙΟΣΤΟΚ, ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ,
ΙΑΝΟΣ, ΛΟΣΙΑΣ, ΡΑΓΙΑΣ

Καφέ - δισκοπωλεία:
ΡΑΨΩΔΙΑ, CAFE BAR CULT, ΛΩΤΟΣ, ΖΩΓΙΑ,
VERDI, JOURNAL, Α. ΝΙΚΗΣ 35

Αθήνα:
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ (ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 95)
ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
(ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 37, ΕΞΑΡΧΕΙΑ)

Δράμα:
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΕΙΡΜΟΣ (ΖΕΡΒΟΥ 6, ΣΤΟΣ ΝΤΙΝΑΚΗ)

“Στην εποχή μας, που οι
ελπίδες και οι αυταπάτες
έχουν καταρρεύσει και
φαίνεται να κυριαρχούν ο
κυνισμός και η παραίτηση,
διαμορφώνονται συνθήκες
ανάπτυξης αγώνων που
οραματίζονται μια
διαφορετική κοινωνία”

Ο Αβραάμ Λεσπέρογλου προαναγγέλλεται από πολύ νωρίς, μέσα από δηλώσεις και δημοσιεύματα που τον καθιστούσαν ένοχο πριν καν δικαστεί.

Σημαντικό ρόλο στην παραδειγματική του καταδίκη πιθανότατα θα παίξουν και οι επικείμενες νομοθετικές ρυθμίσεις, που έρχονται στο προσκήνιο μετά από δύο παταγώδεις αποτυχίες του κράτους να επιβάλλει αντιτρομοκρατικό νόμο στην ελληνική κοινωνία.

Μετά τη συνθήκη Σένγκεν, οι αντιτρομοκρατικές διατάξεις έρχονται να μπαλώσουν τις τρύπες που ανοίγει η παγκοσμιοποιημένη αναγκαιότητα, χρησιμοποιώντας για άλλη μια φορά τα κατά συνθήκη ψεύδη περί “πάταξης της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος”.

Ο Αβραάμ Λεσπέρογλου είναι για τους ελληνικούς δικαστικούς μηχανισμούς μοναδική ευκαιρία για την επίδειξη αντιτρομοκρατικού έργου και για τον εξευμενισμό των μαϊνόμενων αμερικανών. Αυτό φάνηκε πολύ γρήγορα με τις απανωτές δίκες και καταδίκες του (για παράνομη είσοδο στη χώρα, ανυποταξία και για την υπόθεση της οδού Κωλέττη της οποίας το εφετείο πολύ σύντομα ορίστηκε).

Η εξόντωση του Λεσπέρογλου προαναγγέλλεται από πολύ νωρίς, μέσα από δηλώσεις και δημοσιεύματα που τον καθιστούσαν ένοχο πριν καν δικαστεί.

Διατάξεις όπως η αλλαγή της σύνθεσης των δικαστηρίων, δηλαδή η ουσιαστική κατάργηση των ενόρκων (και άρα αποκλειστική ανάθεση της δίκης και καταδίκης των εκ των προτέρων χαρακτηρισμένων ενόχων στους δικαστές), μπορούν να συμβάλλουν τα μάλα στην αποφασιστική εξουδετέρωση του Α. Λεσπέρογλου μια και με την ύπαρξη των ενόρκων, οι δικαστικές αρχές είχαν επανηλθειμένα αποτύχει να στηρίξουν τις ανυπόστατες κατηγορίες τους στην περίπτωση του κατηγορούμενου για τις ίδιες υποθέσεις με το Λεσπέρογλου, Γιώργου Μπαλάφα. Γίνεται λοιπόν φανερό ο σκοπός των δικαστικών μηχανισμών, που θέλουν τον Λεσπέρογλου εξιλαστήριο θύμα, το πρώτο τρόπαιο της ρεβάνς τους απέναντι στις αλληπαλλήλες αθωωτικές αποφάσεις των περασμένων δεκαετιών. Αφού στάθηκαν ανίκανες να καταστείλουν το φαινόμενο της πολιτικής ένοπλης βίας και καταδίωξαν ανεπιτυχώς κατασκευάζοντας υποθέσεις εις βάρος πολλών αγωνιστών που με τον καιρό αναχθήκανε σε συνήθεις πια υπόπτους, βλέπουν στο πρόσωπο του Αβραάμ Λεσπέρογλου την τελευταία τους ευκαιρία να δικαιολογήσουν τις εκατοντάδες των εκατομμυρίων που περιφέρονται για το ζήτημα της “τρομοκρατίας” και τα οποία πρέπει επιτέλους να αποκτήσουν ένα αντίκρουσμα - ένα οποιοδήποτε αντίκρουσμα.

Επιπλέον, η παραδειγματική καταδίκη του Α. Λεσπέρογλου θα αποδείξει στους αγγλοαμερικανούς ότι η κατάσταση στην Ελλάδα έχει αλλάξει σε σχέση με την αντιμετώπιση των “τρομοκρατών” και ότι τα ενοχλητικά φαινόμενα των περασμένων ετών δεν θα επαναληφθούν μια και ο δρόμος για ένα ακόμη αυταρχικότερο και καταπιεστικότερο κράτος θα έχει ανοίξει οριστικά.

Η αλληλεγγύη, το όπλο μας

Ο Αβραάμ Λεσπέρογλου ανήκει στη ριζοσπαστική γενιά της μεταπολίτευσης. Μια γενιά που συνδέθηκε με τη μεγάλη αλλαγή που έλαβε χώρα αμέσως μετά την πτώση της δικτατορίας. Μια γενιά που ήταν απελευθερωμένη απ’ το βάρος της παράδοσης (της παραδοσιακής αντιπολίτευσης στο καθεστώς) και που με την παρουσία της έδινε το στίγμα των νέων μορφών αγώνα ανοίγοντας νέα πεδία δράσης.

Αμφισβητώντας ριζικά το καθεστώς έψαχνε να βρει αφορμή για να μη γίνει η ίδια καθεστώς και όσο έβλεπε μπροστά της να διαδραματίζεται η καθεστωτική επαναφομοίωση της γενιάς του Πολυτεχνείου ενέτεινε την αγωνία της να παραμείνει αυθεντική και ζωντανή η αντικαθεστωτική δράση. Ήταν η γενιά που ζούσε την εποχή της και της οποίας το ζητούμενο δεν δικαιώθηκε. Απέστρεφε το βλέμμα της στους πανηγυρισμούς της μαζικής αυταπάτης πως “ο αγώνας τώρα δικαιώνεται”. Ήταν η γενιά που προσπαθούσε να συνδεθεί με όλα τα επαναστατικά κινήματα του κόσμου. Οι λατινοαμερικάνικες εξεγέρσεις, τα ευρωπαϊκά κινήματα αμφισβήτησης, το κίνημα των παλαιστινίων, κοιτάζονταν κατάματα, χωρίς λοξές ματιές απ’ τη νεοσύστατη ριζοσπαστική γενιά της μεταπολίτευσης, που εξίσου κατάματα αντίκρυζε την αλληλεγγύη και ήταν πάντα πρόθυμη να ανταποκριθεί στις ανάγκες της.

Κατοχυρώνοντας την κριτική ως εργαλείο σκέψης, έβαλε τα θεμέλια όχι μόνο στη ριζοσπαστική κριτική του καθεστώτος αλλά και στον ίδιο της τον εαυτό, κάτι που στερήσε

και στερήθηκε για δεκαετίες η παραδοσιακή μονομέρεια της Αριστεράς. Το τίμημα που πλήρωσε αυτή η γενιά ήταν οι διώξεις, οι φυλακίσεις, οι καταδίκες και σε ακραίες περιπτώσεις οι δολοφονίες. Το κράτος δε χαρίστηκε απέναντί τους όπως δε χαρίστηκε ποτέ σε κανέναν εχθρό του. Άλλοι το πλήρωσαν στην εποχή τους και άλλοι το πληρώνουν αναδρομικά.

Η περίπτωση του Αβραάμ Λεσπέρογλου είναι η πασιφανής και πρόδηλη πρόθεση του κράτους να τον εξοντώσει αναδρομικά, γιατί ανήκει σ’ αυτούς τους “μιασμένους” από το μικρόβιο της αντικαθεστωτικής αντίστασης.

Η φυγή του από το 1982 τον καθιστούσε από περιπλανώμενο παράνομο σε περιπλανώμενο ύποπτο - ένοχο σε εκκρεμείς υποθέσεις. Η αλληλεγγύη στο πρόσωπό του είναι

η δική μας συνέπεια απέναντι σε μια γενιά που παρόλο που σήμερα είμαστε κάτι πέρα από αυτή, σίγουρα δεν θα μασταν τίποτα χωρίς αυτή. Είναι η εγγύηση πως είμαστε όλοι εδώ, πως δεν φυτρώσαμε από το πουθενά, πως η αντίσταση και η αλληλεγγύη δεν είναι τζάμπα μαγκιά.

**Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΩΝ ΥΠΟΠΤΩΝ ΘΑ ΚΛΕΙΣΕΙ
ΕΑΝ ΚΑΙ ΕΦΟΣΟΝ Η ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΟΙΧΤΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΛΕΣΠΕΡΟΓΛΟΥ**